

kan være en forudsætning for, at en voksen kan blive boende i hjemmet.

Det kan være en stor belastning – både fysisk og psykisk – at passe et plejekrævende barn eller ung i hjemmet. En familie eller en person, der passer et barn eller en ung med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i hjemmet, kan derfor – efter en konkret, individuel vurdering af behovet – få tilbud om afløsning eller aflastning.

Aflastning i form af week-end aflastning kan udover praktisk hjælp, også omfatte ydelser i form af pleje/omsorg, socialpædagogisk bistand, optræning, ledsagelse m.v.

Der er ikke i loven taget stilling til, hvad omfanget af aflastningen skal være, idet der i det konkrete tilfælde skal foretages en individuel vurdering af behovet.

Udover aflastning af datteren har familien også mulighed for at få afløsning, hvilket betyder hjælp til praktiske opgaver i hjemmet, eller at kommunen stiller en person til rådighed i hjemmet til at passe den handicappede datter. Hvis behovet for praktisk og personlig hjælp er større end 20 timer om ugen, har familien ret til selv at vælge den person, man ønsker til at løse opgaven.

Kommunalbestyrelsen har både det indholdsmæssige og det økonomiske ansvar for hjælpen. Lovgivningen forudsætter, at kommunalbestyrelsen – afhængigt af lokale forhold – fastlægger det nærmere indhold og omfang af hjælpen og bevilger ressourcer til området.

En afgørelse truffet af kommunen eller amtskommunen efter den sociale lovgivning (serviceloven) kan påklages til det sociale nævn.

Spm. nr. S 2809

Til socialministeren (7/4 03) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministerens kommentere artiklerne i Morgenavisen Jyllands-Posten lørdag den 5. april 2002, »Sårbarhed kan føre til sexmisbrug« samt søndag den 6. april 2003, »Hvem passer på Marie?« og »Handicappedes retsstilling trues?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til artiklerne i Morgenavisen Jyllands-Posten af lørdag den 5. april 2003, »Sår-

barhed kan føre til sexmisbrug« samt søndag den 6. april 2003, »Hvem passer på Marie?« og »Handicappedes retsstilling trues«.

Svar (16/4 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er selvfølgelig berørt over de forhold, som er beskrevet i artiklerne, og det er en sag, jeg tager meget alvorligt.

Seksuelt misbrug er grov forbrydelse og en mistanke skal selvfølgelig også tages meget alvorligt. Afhøring af en person med handicap er en politiopgave, hvis der foreligger mistanke om, at et handicappet menneske er blevet udsat for sådan en forbrydelse. Men der er mennesker med handicap uden et verbalt sprog eller som er utrygge ved ukendte personer i sådan en situation, hvor det måske er mest hensigtsmæssigt, at der under afhøringen er en person, som afhørte kender.

Er der tale om, at det er en professionel, der er krænkeren, er der skærpede regler i straffeloven i forhold til andre krænkerere.

Ansvar for mennesker med handicap, der bor i boliger efter serviceloven, er kommunernes eller amtskommunernes, og kommuner og amter har en forpligtelse til at føre tilsyn med disse botilbud.

Mennesker med handicap, der bor i kommunale eller amtskommunale botilbud, anses for at bo i eget hjem med henblik på at kunne leve en så selvstændigt tilværelse som muligt, og er omfattet af den almindelige retsbeskyttelse som andre.

Mange af disse mennesker er imidlertid dybt afhængige af personalet, som skal hjælpe, vejlede m.v. i de fleste dagligdags gøremål, men også hjælpe i sager, hvor straffeloven kommer på tale. Derfor er det også vigtigt, at personalet er oplyste om, hvordan de skal forholde sig, og hvem de skal kontakte i sager om seksuelt misbrug.

I takt med at mennesker med handicap generelt er blevet mere synlige i samfundet og at medbestemmelse og indflydelse er kommet i fokus, er enkelte mennesker begyndt at stå frem og fortælle om deres erfaringer.

Indtil 2001 var der ikke i Danmark foretaget undersøgelser på dette område, som er et meget tabubelagt område og meget svært at tale om.

I 2001 iværksatte Socialministeriet en undersøgelse om »seksuelle overgreb på mennesker med handicap«. Baggrunden for undersøgelsen